

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8CoCsp/21/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122203649
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sopková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:6122203649.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Sopkovej a členiek senátu JUDr. Dariny Legerskej a Mgr. Ivany Šlesarovej v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanej Z. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX S. XX, o zaplatenie 806,67 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 4Csp/7/2022-148 zo dňa 31. mája 2022, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výrokoch II. a III. **p o t v r d z u j e.**

II. Žalovanej sa proti žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zastavil konanie v časti o zaplatenie 150,- eur s príslušným úrokom z omeškania (výrok I.), vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.) a žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok III.)

1.2 V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie popísal skutkové zistenia vo veci: dňa 03.04.2017 bola medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, pričom na základe tejto zmluvy bol žalovanej poskytnutý tzv. hotovostný spotrebiteľský úver a revolvingový spotrebiteľský úver. V predmetnom konaní sa žalobca domáhal len zmluvných nárokov z revolvingového spotrebiteľského úveru, ktorý bol dojednaný ako bezúčelový revolvingový úver s výškou úverového rámca 500,- eur, ročnou úrokovou sadzbou 26,28 %, mesačnou úrokovou sadzbou 2,19 %, výškou mesačnej splátky 4 % z dlžnej čiastky, minimálne 112,- eur, RPMN 38,70 %, odplatom 30,19 %, priemernou RPMN 23,06 %, celkovou čiastkou splatnou spotrebiteľom 590,75 eur a termínom splatnosti splátok 20. deň v mesiaci. Nesporným bolo, že žalovaná na základe revolvingového úveru čerpala 2.445,45 eur a do tvrdeného zosplatnenia úveru uhradila spolu sumu 1.288,78 eur. Ďalej nesporným bolo, že spoločnosť Home Credit Slovakia, s.r.o. listom zo dňa 11.04.2019, v dôsledku omeškania žalovanej s úhradou záväzkov úveru, vyzvala žalovanú, aby uhradila sumu 2.275,69 eur. Ďalej bolo nesporným, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. B1/2021 mala byť pohľadávka voči žalovanej postúpená na žalobcu, pričom žalovanej bolo oznámené postúpenie listom zo dňa 22.07.2021, ktorý vyhotovila spoločnosť Home Credit Slovakia, s.r.o. Napokon nesporným bolo, že po tvrdenom postúpení žalovaná uhradila dňa 18.10.2021 sumu 100,- eur, dňa 16.11.2021 sumu 50,- eur, dňa 14.12.2021 sumu 50,- eur, dňa 14.01.2022 sumu 50,- eur a dňa 16.02.2022 sumu 100,- eur. Sporným medzi stranami bolo, či zmluva obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky, či je úver bezúčelový a bez poplatkov, či je žiadaná suma preukázaná a či je dlh premlčaný.

1.3 Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 1 ods. 2 vety prvej, § 2 písm. d/, § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka, a uviedol, že sa prioritne zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie. V tejto súvislosti poukázal na § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý obsahuje obmedzenie, ktoré umožňuje postúpiť iba takú pohľadávku z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na veriteľa, ktorý nemá obmedzený rozsah poskytovania spotrebiteľských úverov (ktorým je aj žalobca), ktorá je po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru (teda nastala splatnosť už aj poslednej splátky) alebo sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (teda došlo k jej predčasnému zosplatneniu) (bližšie v rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 16.11.2021, sp. zn. 23CoCsp/27/2021). V predmetnom prípade bol spotrebiteľský revolvingový úver dohodnutý na dobu neurčitú (§ 1 hlavy 14. úverových zmluvných podmienok). Veriteľ poskytol žalovanej úverový rámec a umožnil jej čerpať poskytnuté zdroje opakovane, bez nutnosti žiadať o povolenie čerpania. Z prehľadu čerpania revolvingového úveru súd zistil, že žalovaná uskutočnila prvé čerpanie 26.07.2017. Splatnosť prvej splátky úveru tak nastala dňa 20.08.2017 (prvá splátka sa stáva splatnou k 20. dňu mesiaca, ktorý nasleduje po mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu úveru z karty /§ 1 hlavy 17. úveroch zmluvných podmienok/). Žalovaná sa zaviazala splácať splátky úveru vždy k 20. dňu v mesiaci, pričom výška každej splátky podliehala aktuálnemu dlhu žalovanej v posledný deň účtovného obdobia. V konaní nebolo tvrdené a ani preukázané, že by veriteľ od zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere odstúpil, vypovedal ju alebo inak ju ukončil. Zároveň nemožno tvrdiť, že by nastala konečná splatnosť úveru, keďže zmluva bola dojednaná na dobu neurčitú a povinnosťou žalovanej bolo plniť splátky až do úplného splnenia dlhu na istine, úrokoch a poplatkoch (§ 3 hlavy 17. úverových zmluvných podmienok). Čo sa týka predčasného zosplatnenia úveru, žalobca v žalobe tvrdil, že žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju zmluvnú povinnosť, preto veriteľ dňa 11.04.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. V replike zasa žalobca tvrdil, že je aktívne vecne legitimovaným subjektom, nakoľko v predmetnom prípade došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá bola v čase postúpenia predčasne splatná. Keďže však žalobca v žalobe a ani v replike nekonkretizoval, s ktorou splátkou/splátkami sa žalovaná dostala do omeškania a či veriteľ splnil zákonnú povinnosť upozorniť spotrebiteľa (žalovanú) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva predčasne zosplatniť úver, súd osobitnou výzvou žiadal žalobcu o doplnenie svojich skutkových tvrdení a predloženie dôkazov. V reakcii na túto výzvu žalobca zmenil svoju doterajšiu argumentáciu, keď už netvrdil predčasné zosplatnenie úveru, nakoľko toto nie je podľa jeho názoru možné, keď v predmetnom prípade nebolo dojednané plnenie v splátkach. Žalovaná bola podľa tejto žalobcovej argumentácie povinná plniť len opakujúce sa plnenia v existujúcom záväzkovom vzťahu na dobu neurčitú. K argumentácii žalobcu súd prvej inštancie uviedol, že v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere zo dňa 03.04.2017 bolo povinnosťou žalovanej hradieť mesačné splátky vo výške 4 % dlžnej čiastky, minimálne vo výške 12,- eur, a to vždy k 20 dňu v mesiaci. Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (hotovostný úver a revolvingový úver) platné od 01.10.2015 túto povinnosť žalovanej opisujú tak, že poskytnutý úver z karty musí žalovaná splácať riadne a včas v pravidelných mesačných splátkach vždy k 20. dňu v mesiaci, pričom prvá splátka sa stáva splatnou k 20. dňu mesiaca, ktorý nasleduje po mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu úveru z karty (§ 1 hlavy 17. úveroch zmluvných podmienok). Splátky úveru z karty musí žalovaná hradieť do úplného splatenia úveru vrátane úrokov a poplatkov (§ 3 hlavy 17. úverových zmluvných podmienok). V zmysle uvedeného je teda v celom rozsahu nesprávny názor žalobcu, že medzi zmluvnými stranami nebolo dojednané plnenie v splátkach, nakoľko žalovaná bola povinná platiť splátky úveru, čo vyplýva zo zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere a z úverových zmluvných podmienok. Žalovaná bola povinná poskytnutý úver splatiť v splátkach, ktoré bola povinná hradieť až do úplného splatenia úveru vrátane úrokov a poplatkov. Na základe uvedeného teda dospel k záveru, že v danom prípade k predčasnému zosplatneniu splátok revolvingového spotrebiteľského úveru, ktoré by mali byť splatné až v budúcnosti (po výzve zo dňa 11.04.2019) nedošlo, keď to žalobca netvrdil a ani nepreukázal splnenie zmluvných a zákonných podmienok pre zosplatnenie tohto spotrebiteľského revolvingového úveru. Vzhľadom na doposiaľ neskončenú zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, ktorá je uzatvorená na dobu neurčitú a vzhľadom na nespornú existenciu dlhu žalovanej, čo vyplýva z rozdielu medzi čerpanou a vrátenou čiastkou, bolo a je povinnosťou žalovanej stále hradieť veriteľovi dojednané splátky, teda splátky vo výške 4 % z aktuálnej dlžnej sumy vždy k 20. dňu v mesiaci. K postúpeniu pohľadávky (dňa 14.07.2021) tak malo dôjsť skôr, ako nastala konečná, alebo predčasná splatnosť úveru. To však zákon o spotrebiteľských úveroch zakazuje (§ 17 zákona o spotrebiteľských

úveroch). Ak teda pohľadávku zo spotrebiteľského revolvingového úveru nebolo možné postúpiť, keďže jej postúpenie bolo neprípustné a teda neplatné (§ 39 Občianskeho zákonníka), zakladá to teda nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto spore. Súd teda žalobu zamietol, nakoľko žalovaná je povinná plniť len veriteľovi, ale nie žalobcovi. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Keďže žalovaná bola v konaní plne úspešná, mala by nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. Na uvedenej skutočnosti nič nemení ani to, že žalovaná čiastočne plnila po začatí konania, čo viedlo k čiastočnému zastaveniu konania. Bez ohľadu na to, či žalovaná plnila alebo nie, bola totiž žaloba od začiatku nedôvodná. Plnenie dlhu žalovanou tak nie je možné považovať za dôvod na priznanie čiastočného nároku na náhradu trov konania žalobcovi. Hoci by mala mať žalovaná nárok na náhradu trov konania v rozsahu

100 %, súd prvej inštancie jej napokon náhradu trov konania nepriznal, nakoľko žiadne trovy konania žalovanej nevznikli.

2. Proti tomuto rozsudku čo do výroku II., ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá a v súvisiacom výroku III. o trovách konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. V odvolaní namietal odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP a žiadal, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu a žalobcovi prizná nárok na náhradu trov konania, alternatívne aby v napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že súd prvej inštancie na vec aplikoval § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Je zrejmé, že dodávateľ môže uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka iba vtedy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach. Je potrebné, aby bol dlžník v omeškaní aspoň 3 mesiace so zaplatením určitej splátky s tým, že dodávateľ je povinný dlžníka upozorniť na možnosť zosplatenia v lehote nie kratšej ako 15 dní. Rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa názoru žalobcu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov

k nesprávnym skutkovým zisteniam, pretože v prejednávanej prípadе nebolo medzi zmluvnými stranami dohodnuté plnenie v splátkach, v dôsledku čoho na vec nemožno aplikovať § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola dňa 03.04.2017 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere - hotovostný a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX, v zmysle ktorej bol žalovanej poskytnutý hotovostný úver vo výške 1 200 eur, ktorý nie je predmetom tohto konania

a bezúčelový revolvingový úver s úverovým rámcem 500 eur. Z vykonaných dôkazov jednoznačne vyplýva, že v zmluve absentovala dohoda o plnení v splátkach na dobu určitú. Išlo o revolvingový úver vo forme kreditnej karty, nie klasický splátkový úver, t.j. úver, ktorý umožňuje klientovi čerpať poskytnuté zdroje opakovane, bez nutnosti žiadať o povolenie čerpania banku. Ak klient vyčerpá časť alebo celý úverový rámec a následne vyčerpanú sumu splatí jednorazovo, hneď po pripísaní tejto úhrady má opäť k dispozícii celý úverový rámec. Ak vyčerpanú sumu spláca postupne, bude mať k dispozícii tú časť úverového rámca, ktorá nie je vyčerpaná a ktorá sa zároveň s každou splátkou zvyšuje. Štandardná splátka, ktorú bola žalovaná povinná plniť, bola v tomto prípade len dojednaným opakujúcim sa plnením v existujúcom záväzkovom vzťahu na dobu neurčitú. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal so skutočnosťou, že formulácia „výška mesačnej splátky: 4 % z dlžnej čiastky“ znamená, že mesačná splátka je vo výške percentuálnej časti nesplatennej dlžnej čiastky a v prípade, že by sa žalovaná rozhodla finančné prostriedky vôbec v daný mesiac nečerpať, nevznikla by jej ani povinnosť hradiť túto mesačnú splátku. Preto nemožno hovoriť o tom, že plnenie bolo dojednané v splátkach. I podľa odbornej literatúry: Števíček M. (et al.) Občiansky zákonník II., Komentár., C.H.BECK, Praha, 2. vydanie, 2019, s. 2131, od plnenia v splátkach je potrebné odlišiť opakujúce sa plnenie, respektíve plnenie opakujúcich sa dávok v trvajúcim záväzkovom vzťahu. Celková výška dlhu nie je v tomto prípade vopred stanovená a závisí od doby trvania samotného záväzku. Záväzkové vzťahy s opakujúcim sa plnením nezanikajú splnením v pravom slova zmysle, ale uplynutím času výpovedou, dohodou alebo iným odlišným spôsobom. Zdôraznil, že zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Pôvodný veriteľ si stanovil čas povinnosti pre vyplatenie dlhu dlžníkom zaslaním podania zo dňa 11.04.2019. Zmluva bola vypovedaná listom zo dňa 11.04.2019, bez ohľadu na označenie Výzva

k splateniu celého úveru. Týmto listom bola zmluva vypovedaná, zmluvný vzťah medzi stranami bol ukončený. Forma výzvy k splneniu dlhu nie je predpísaná, postačí preto aj ústny prejav (rozhodnutie NS SR sp.zn. 3Cdo/250/2014). Ďalej poukázal na § 17 ods. 1 zákona

o spotrebiteľských úveroch, pohľadávka bola v čase postúpenia splatná v celom rozsahu a postúpenie tomuto zákonnému ustanoveniu neodporovalo. Vzhľadom na uvedené nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu vo veci.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne vyjadrila tak, že s ním nesúhlasí a žiadala, aby ju súd neviazal na plnenie zo zmluvy.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov.

5. Podľa § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalobcu nariaďovať pojednávanie.

6. V zmysle § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

8. Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní (§ 383 CSP).

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Žalobca uplatnil vo svojom odvolaní odvolacie dôvody spočívajúce v nesprávnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP a v nesprávnom právnom závere súdu prvej inštancie (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

11. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

12. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

13. Vychádzajúc z obsahu spisu, odôvodnenia napadnutého rozsudku i argumentácie strán v prvoinštančnom i odvolacom konaní, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vychádzal z dostatočne zisteného skutkového stavu a dospel k správne právnemu záveru, vo vzťahu k čomu poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia vzťahujúceho sa k veci samej, v ktorom sa súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými podstatnými vyjadreniami strán sporu prednesenými v prvoinštančnom konaní, s ktorým odôvodnením, sa odvolací súd v plnom rozsahu identifikuje (§ 387 ods. 2 CSP).

14. Súd prvej inštancie správne posúdil právny vzťah medzi stranami podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka a založil svoje zamietavé rozhodnutie na závere o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, ktorý nepreukázal platné postúpenie pohľadávky voči žalovanej z pôvodného veriteľa - Home Credit Slovakia, a.s. na žalobcu. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by pôvodný veriteľ od zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere odstúpil, vypovedal ju alebo inak ju ukončil, resp. že by boli splnené zákonné podmienky pre predčasné zosplatenie úveru veriteľom dňa 11.04.2019, ktoré pôvodne tvrdil žalobca.

15. Pokiaľ žalobca následne v konaní zmenil svoju argumentáciu a tvrdil, že predčasné zosplatenie úveru v súdnej veci nie je možné, keď v predmetnom prípade nebolo dojednané plnenie v splátkach, ale žalovaná bola podľa tejto žalobcovej argumentácie povinná plniť len opakujúce sa plnenia v existujúcom záväzkovom vzťahu na dobu neurčitú, podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov správne konštatoval,

že v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere zo dňa 03.04.2017 bolo povinnosťou žalovanej hradiť mesačné splátky vo výške 4 % dlžnej čiastky, minimálne vo výške 12,- eur, a to vždy k 20 dňu v mesiaci. Úverové zmluvné podmienky spoločnosti

Home Credit Slovakia, a.s. (hotovostný úver a revolvingový úver) platné od 01.10.2015 túto povinnosť žalovanej opisujú tak, že poskytnutý úver z karty musí žalovaná splácať riadne

a včas v pravidelných mesačných splátkach vždy k 20. dňu v mesiaci, pričom prvá splátka sa stáva splatnou k 20. dňu mesiaca, ktorý nasleduje po mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu úveru z karty (§ 1 hlavy 17. úveroch zmluvných podmienok). Splátky úveru z karty musí žalovaná hradiť do úplného splatenia úveru vrátane úrokov a poplatkov (§ 3 hlavy 17. úverových zmluvných podmienok). V zmysle uvedeného je zrejmé, že žalovaná bola povinná poskytnutý úver splatiť v splátkach, ktoré bola povinná hradiť až do úplného splatenia úveru vrátane úrokov a poplatkov. Odvolací súd v tomto smere zdôrazňuje, že plnenie opakujúcich sa dávok (napr. výživného) sa od plnenia v splátkach odlišuje tým, že záväzok na plnenie dávok zaniká uplynutím doby, po ktorú trvá povinnosť dávky poskytovať, kým záväzok plnený v splátkach postupne zaniká plnením jednotlivých splátok. Plnenie dlhu v splátkach sa odlišuje i od plnenia dlhu po častiach v tom, že zaplatením určitej splátky (ktorej výška a čas plnenia sú vopred dohodnuté) zaniká konkrétna povinnosť dlžníka, ale dlh a právny pomer, ktorý ho zakladá, trvá dovtedy, kým nie je zaplatená posledná dohodnutá splátka. Závery súdu prvej inštancie, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje, sú napokon v súlade i s názorom právnej teórie, na ktorý žalobca poukazuje v odvolaní, a to, že záväzkové vzťahy s opakujúcim sa plnením, na rozdiel od záväzkov s dojednaným plnením v splátkach, nezanikajú splnením v pravom slova zmysle, ale uplynutím času výpoveďou, dohodou alebo iným odlišným spôsobom. V súdnej veci totiž záväzok žalovanej plniť dlh zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere mal zaniknúť v zmysle zmluvných dojednaní práve úplným splatením úveru vrátane úrokov a poplatkov.

16. Na základe uvedených skutočností odvolací súd má za to, že záveru súdu prvej inštancie o tom, že v danom prípade bolo zistené, že k postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu došlo skôr, ako nastala konečná, resp. predčasná splatnosť úveru, čo však § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch zakazuje a pohľadávku zo spotrebiteľského revolvingového úveru tak nebolo možné platne postúpiť (§ 39 Občianskeho zákonníka), čo zakladá nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto spore, niet čo vytknúť.

17. Za skutkovo a právne správny považuje odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku o náhrade trov konania, o ktorých rozhodol súd prvej inštancie, vychádzajúc zo zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) a miery úspechu, pričom svoje rozhodnutie zrozumiteľne a jasne odôvodnil.

18. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. zamietajúcim žalobu a v závislom výroku III. o trovách konania ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

19. Odvolací súd rozhodol i o trovách odvolacieho konania.

19.1 Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

19.2 Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

19.3 Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

19.4 Keďže žalovaná bola v odvolacom konaní plne úspešná, patril by jej podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Z obsahu spisu však vyplýva, že žalovanej žiadne trovy

odvolacieho konania nevznikli, ani si žiadne neuplatnila, a preto jej odvolací súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP):

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).